

SOSIALURIN

Útgevandi:
FØROYA JAVNAÐARFLOKKUR

Blaðstj.:
Villt Sørensen.

Box 76.

Prentsmiðjan á Hevgsbreyt
TELF 1820

Stavnsband?

Millum tey mál, sum hava verið viðgjørd á tingi í hesi vikuni er m. a. broytan í sjómannskleruni, sum ein nevnd nú hevur viðgjørd við við mæli at fáa framt.

Tá hetta mál varð til 1. viðgerð á tingi stóðst mikil orðadráttur um málið. Serliga frá tjóðveldismonnum varð harðliga funnist at hesi nýskipan, sum hevur til endamáls at víðka um hjá Føroyingum at fáa hollan sjómannskunnskap, eisini til at kunna hevja seg eins væl og aðrar tjóðir og kanska betri á alheims sjóferð.

Ein fekk varðhugan av, at framsegumenninir hjá tjóðveldismonnum, bæði Sigurð Joensen og Erlendur Patursson, ið sum kunnugt hava vunnið sær lærdóm uttanfyri Føroyar, og av øllum alvi vilja virka fyri, at okkara sjómenn bert skulu fáa slíkan lærdóm, at teir so dánt kunnu klára seg herheima og ikki skulu kunna fara í uttanlanda sigling, hetta vilja teir siga skal verða betri fyri landið.

Slík tala er fyrr ferd fram frá somu síðu, tá talan var um lærarastættin, tá varð hildið fram, at teir áttu bert at fingið so mikið av lærdómi, at teir ikki skulu kunna nýtast uttanfyri Føroyar, harvið er sagt at teir skulu hava eina verri examiu enn aðrir lærarar.

Soleiðis at stavnbinda sjómenn okkara, at teir ikki skulu fáa hovi til at fara í uttanlanda sigling, tað mátti ikki verða málið hjá monnum, sum siga seg vilja virka fyri føroyskari sjálfstøðu. Við at byrgja okkum inni verða vit bert at koma okkum sjálvar, ikki bert sum tjóð, men eisini sum menniskju.

At hesir menn vilja geva fólki yvirhovur ein so litlan lærdóm, at bert akademikarar skulu kunna verða teir, ið fáa hovi til at hevja seg, er eyðsæð, tað man eisini verða nýtt aðrarstaðir. Men ikki munnu Føroyingar fara at lata sær tað lynnda, at teir skulu seta seg lægri enn aðrar tjóðir, tá tað velst um at fáa góðan serlærdóm.

Tað kann verða at tað er ein máli at halda fólki niðri, ikki at lata tey fáa hollan lærdóm. Kanska er tað ætlanin? »Sporene skræmmere«?

Setið lýsing tygara
í
SOSIALIN

SJOKOLA....

Gunnar Petersen (Gunnar í Punta byrgi) 50 ár

Gunnar var í skúlanum eitt ugbar.

Vitugur og skilagóður vann hann sær skjótt álit millum kammirátar sínar. Dømi um hetta er, at hann í 30 ár hevur sitið í arbeidsmannafelags Fylkingar stjórn. Og í stjórnini hjá Froðbiar sóknar javnaðarfelag hevur hann sitið, síðan felagið varð stovnað.

Hann er í dag formaður Føroya Arbeidarafelags og hevur sitið í stjórnini hjá hesum felagi í nógv Harrans ár, bæði sum limur, skrivari og formaður.

Tað er vist ikki ov nógv tikið til, at í Føroyum í dag finnst valla konari organisasjonsmaður enn Gunnar.

Gunnar er ikki bara vitugur. — Men hann er av sonnum heithjartadur fyri arbeidarastattin. Stríðsmaður kann ein siga. Men hann leyp ikki framav. Hansara stóður eru væl og sakliga undirbygdar og vinna virðing eisini hjá mótstøðumonnum.

Gunnar er giftur við dóttur Poul Midjord, Minu. Tey eiga hópin av børnum, so tað hevur ikki bara verið lættleiki hjá teimum at baksa seg igjøgnum.

Sum hjá so nógvum av Gunnars vinum og partamonnum á Tvøroyri er eitt eyðkenni, at hann hevur lisið nógv og er væl heima í øllum spurningum, serliga hvat ið viðvíkur fylkingarhugsjónini hjá arbeidarafjöldini.

Hann er eisini formaður »Fylkingara«, einum tí sterkasta og metasta arbeidarafelag á nokrum einstakum plásum í Føroyum.

Sum formaður í hesum felag, sum formaður Føroya arbeidarafelag, sum hjálparskrivari í Føroya fiskimannafelagi sum skrivari í Froðbiar sóknar javnaðarfelags og sum stjórnarlimur Føroya javnaðarfelags stendur Gunnar í miðjum stríði fyri

arbeidarafjöldina.

Afrat sínum arbeidarafelags umboðstørvum hevur hann av arbeidarum fingið tað álit at verða valdur til formann sóknarinnar sjúkrakassa.

5. mars fyllir Gunnar Petersen 50 ár.

Fimmti ár er eingin aldur í okkara tíð, siga menn.

Á Gunnari sæst ið hvussu er eingin aldur. Hann stendur í bestu arbeidsárum. Eg veit, at hann vil

leggja alla orkuna á í arbeidi sítt fyri arbeidara- og fiskimannafjöldina. Eg ynski honum og familju so hjartaliga tilhúkk við fimmtiára hátíðardegnum. Ynski honum langa framtíð og góða.

Til lukku, góði Gunnar, til lukku við øllum uppgávuvinum tú hevur.

Og hjartaliga tókki fyrri gott og trútt samarbeiði alla ta longu tíð, vit hava kenst, líka síðan tú sum lítill smádrongur kom í skúla hjá mær og var ein av mínum bestu næmingum. Hevur tú nr. 1 merki, tú fekkst tað eina árið?

Tórshavn, tann 26. februar 1960.

Pætur.

Sangur yrktur til vígluna av Skála skúla

Gleman, ið lýst hevði, av bygd var Ljós yvir land yvir tjóðina alla, ljósið frá bjørtu, frá risandi sól, ljósið ið á okkum øll hátt man kalla ljósið, sum skygni í tjóðini ól, har ið tað kemur, har myrkið má flýggja, har ið tað lýsti har kláraði i; í sínum fylgi tað dagin hin nýggja ljómandi bar yvir bygd yvir bý.

Leingi lá náttarmyrkið á hesum staði fedrarnir tilbóðu Óðin og Tór; Síðan kom Ormbóndi í sínum lagi, ei birti ljósið hann, har ið hann fór. Kirkjan, ið reist var, av ódnem var tikin, við sínum fólki var tveitt út á fjørð. Gleman, ið lýst hevði, av bygd var ríkin, uppáttur ljósið var sokkið í jørð.

Hvarv so hitt gamla, tað bar móti degi, skúlon reistist, enn lítill og lág; í gamla skúla tó fólkið so fegið fylktist, um holine enn vóru smá, bornini lærd vórðu lesturin lísín, heilagt og gerandi nam hesa lón, kendu øll, dagurin aftur var risin, sólin brátt skínur so fogur og von.

Nýggj tíð er komin, og nýggjari komu, uppáttur kirkjuhús reistust av grund uppáttur klökkuljóð lonirnar nomu, vónina kveikti í barm og lungu. Prestá og Kirkjutoft lyddu á ljóðið, tógn hevði valdað nú öld eftir öld, fróddust, at uppáttur boðskapur góði fløva kan bera til hjørtuni kold.

Og nú nýggj skúlaborg á hesum staði fogur og stásilig reistist av grund; innan og uttan í fagraða lagi, fragd yvir eygað og fragd fyri lund. Teimum vit heilsa, ið byrjaðu verkið, gloggir og viðskygdir royndust teir menn, har kendist idni og framdráttur sterki, skygni og ágrýtni áttu teir enn.

Vit ynskja eydn og signing til verkið, sum nú skal útinnast á hesum staði ljós yvir landið má verða tað merkið, farast skal eftir her dag eftir dag. Gævi, at andin úr erva má gera høgt her til loftið og her skapa flog. Harri, øll signa, ið her skulu vera, lær tey at virða teg og tíni boð.

GALVANSEAD RØR:

1/2" 3/4" 1 1/4" 1 1/2" og 2".
og øll sløg av rørdelium.
Hins fyrsta flokks rørg og rørdelir.

Pf. MARIA POULSEN
Telefon 2000 og 2001.

PRENTSMÍÐJAN Á HEVGSBREYT
TÓRSHAVN

AVRIKAR ALT PRENTINGARA BÆHÐI

TELF. 1820

Fremtidens
oliekamin
med den geniale
BRESE
BRENDER
giver Dem
- mere varme
- bedre varme
- behageligere
varme

Se den her

VALDEMAR LUTZEN

Telefon 102 — Thorshavn.